

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SLIM BELLY” (zgłoszenie nr 8 576 811) dla towarów i usług z klas 28, 41 i 44

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający i w stosunku do objętych postępowaniem towarów i usług nie ma charakteru opisowego

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2012 r. — Oil Turbo Compressor przeciwko Radzie

(Sprawa T-63/12)

(2012/C 98/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Oil Turbo Compressor Co. (spółka akcyjna) (Teheran, Iran) (przedstawiciel: K. Kleinschmidt, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim ten akt prawny dotyczy skarżącej;
- przyjęcie środka organizacji postępowania zgodnie z art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem w celu nakazania stronie pozwanej przekazania wszelkich dokumentów mających związek z zaskarżoną decyzją w zakresie dotyczącym skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie faktów stanowiących podstawę decyzji.

Skarżąca podnosi w tym miejscu, że zaskarżona decyzja oparta jest na błędnych faktach. Dotyczy to w szczególności

powołanego w załączniku I pkt 48 zaskarżonej decyzji założenia przyjętego przez pozwaną, zgodnie z którym skarżąca jest częścią wskazanego przez UE przedsiębiorstwa Sakhte Turbopomp va Kompresor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG). Skarżąca nie uczestniczy w sposób bezpośredni ani pośredni poprzez przedsiębiorstwo, w którym posiada udziały, w działaniach nuklearnych niosących za sobą ryzyko rozpowszechniania lub w rozwoju nośników broni jądrowej albo innej broni. Brak jest faktów uzasadniających decyzję pozwaną i idącą z tym w parze ingerencji w prawa podstawowe zagwarantowane skarżącej przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (karta praw podstawowych).

Skarżąca powołuje się w tym kontekście na ingerencję w zagwarantowaną w art. 16 karty praw podstawowych wolność prowadzenia działalności gospodarczej oraz na ingerencję w zagwarantowane w art. 17 karty praw podstawowych prawo do używania nabytej w Unii Europejskiej, zgodnie z prawem, własności i do rozporządzania tym prawem, jak również na naruszenie ustanowionych w art. 20 i art. 21 karty praw podstawowych zasad równego traktowania oraz niedyskryminacji.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa skarżącej do uczciwego postępowania oraz skutecznej ochrony prawnej

Skarżąca podnosi w tym miejscu, że uzasadnienie przytoczone w załączniku I pkt 48 zaskarżonej decyzji ma charakter ogólny i samo w sobie nie może uzasadnić masywnej ingerencji w prawa podstawowe. W opinii skarżącej pozwana nie wymienia ani znanych jej rzekomo okoliczności faktycznych, ani dowodów, którymi rzekomo dysponuje. Samej skarżącej nie są znane jakiegokolwiek fakty lub dowody, które uzasadniają zaskarżoną decyzję.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Skarżąca podnosi także, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, zważywszy że wpisanie skarżącej do załącznika II decyzji 2010/413/WPZiB nie pozostaje w żadnym logicznym związku z celem decyzji polegającym na zapobieganiu działaniom nuklearnym niosącym za sobą ryzyko rozpowszechniania, handlu lub rozwoju nośników broni jądrowej albo innej broni przez Islamską Republikę Iranu. Pozwana nie przedstawia ponadto, że wykluczenie skarżącej z obrotu gospodarczego z Unią Europejską jest proporcjonalne, w szczególności stanowi środek o najmniejszym stopniu ingerencji w celu osiągnięcia wyznaczonego celu. Skarżąca zarzuca ponadto, że nie miało miejsca jakiegokolwiek wyważenie między zmasowaną ingerencją w prawa podstawowe skarżącej i domniemanym celem, do którego dążyła skarżąca.

4) Zarzut czwarty oparty na naruszeniu prawa do bycia wysłuchanym

W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że pozwana nie wskazała wystarczających podstaw uzasadniających wpisanie skarżącej na listę z załącznika II do decyzji 2010/413/WPZiB. Pozwana naruszyła w ten sposób ciężący na niej obowiązek przedstawienia skarżącej faktycznych i szczegółowych podstaw uzasadniających zaskarżoną decyzję. Skarżąca uważa, że ani nie doręczono jej zaskarżonej decyzji, ani nie została wysłuchana. Dodaje ona, że pozwana nadal nie uwzględniła jej wniosku o wgląd do akt.

(¹) Decyzja Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71)

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2012 r. — Henkel i Henkel France przeciwko Komisji

(Sprawa T-64/12)

(2012/C 98/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy) i Henkel France (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet i E. Paroche, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie „COMP/39.579 — Detergenty dla gospodarstw domowych”, w której pozwana oddaliła wniosek skarżących o przekazanie dokumentów sporządzonych w sprawie COMP/39.579 francuskiemu organowi ochrony konkurencji w odniesieniu do toczącej się przed nim sprawy 09/0007F dotyczącej francuskiego sektora detergentów;

— nakazanie pozwanej, aby ta umożliwiła skarżącym oparcie się na żądanych dokumentach w postępowaniu zawisłym przed Cour d'appel de Paris, w którym skarżące zaskarżyły decyzję francuskiego organu ds. konkurencji z dnia 8 grudnia 2011 r. (lub w postępowaniu przed organem ds. konkurencji, w razie gdyby postanowił on o otwarciu postępowania na nowo);

— obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem; oraz

— podjęcie wszelkich środków, które Sąd Unii Europejskiej uzna za właściwe.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarżący podnoszą jeden zarzut dotyczący tego, że pozwana niezgodnie z prawem oddaliła złożony przez skarżące wniosek o przekazanie żądanych dokumentów lub o umożliwienie skarżącym wykorzystanie żądanych dokumentów w postępowaniu toczącym się we Francji, efektem czego naruszyła przysługujące skarżącym podstawowe prawo do obrony, jak również uchybiła ciężącym na niej na podstawie art. 4 ust. 3 TUE obowiązkowi.